

NUMMER 9

Fra jord til mor

16. august 2019 af [Johan Wowern Hundrup](#)

1

GRØDE

999999

Forfatter/tegner: Signe Parkins

Forlag: Forlaget Uro

Form: 362 sider i sort/hvid

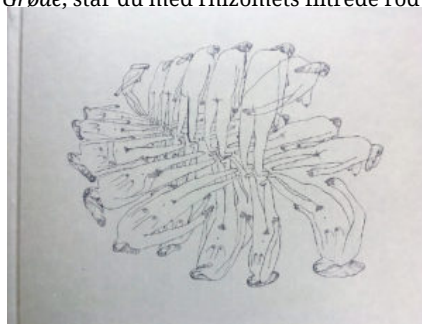
Vejl. pris: 325,-

Udgivelsesår: 2019

Signe Parkins' *Grøde* undergraver ikke bare tegneseriens vante form. Som et underjordisk rodsystem forgrener kvindelighedens gængse former sig i de mest uforudsete retninger, når Parkins' gale og geniale tegneeksperimenter muterer.

Det slår rødder. Rodnettet, skjult under jorden, er labyrintisk, men i modsætning til træernes rødder vokser det ikke nedad. Derimod spreder det sig horisontalt. Piller du disse netværk, som botanikerne kalder rhizomer, fra hinanden kan hver enkelt del give begyndelse til en ny plante. Med andre ord: rhizomet hverken starter eller slutter. Det vokser, forgrener og formerer sig ustandseligt.

Når du åbner Signe Parkins' nyeste udgivelse *Grøde*, står du med rhizomets filtrerede rod i hånden. Læs den, som var den en ingefærrod. Med dimensioner som et A4-ark og 362 sider er det en monstrøs bog. *Grøde* ligner ikke en tegneserie, man har læst før: Som hovedregel er der kun tegninger på hver anden side, og tegningerne står oftest alene på siderne. Fordi bogen ikke udgøres af sammenhængende fortællinger, men snarere korte scener, kan man grave sig ned i *Grøde* hvor som helst.

Alligevel er det da en tegneserie. Det serielle består primært af formmæssige forvandlinger. Således ser man fx i starten af bogen en gruppe kvindelige figurer sidde i rundkreds om et bål. Som ved magi stritter deres bryster pludseligt mod himlen, og de danser arm i arm. På næste side ser man bare disse guirlandeformer, og snart suser kvinderne rundt om hinanden som slanger. Herefter følger en lang scene, hvor en

SØG

NYESTE KOMMENTARER

- 🔍 doktor sårskorpe til [Kort over tegneseriebutikker i hele verden](#)
- 🔍 Kristian Bang Larsen til [Samfundsnedbrydende afskum](#)
- 🔍 Kristian Bang Larsen til [Henrik har været på over 100 Comic Cons](#)
- 🔍 Sven2300 til [At knække koden til en bestseller](#)
- 🔍 Jørgen Høgh til [At knække koden til en bestseller](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

9

Nummer 9 - magasin ...

2590 Synes godt om

Synes godt om side
Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier

i mandags

"Marvel doesn't care about you, period. But it shouldn't be too much to ask that they stop actively trying to make the world a more hideous and callous place."

Seneste nyt i sagen om Marvells Trump-forbindelser - TCJ-skribenten RJ Casey foreslår boycott af Marvel. Har han en pointe?

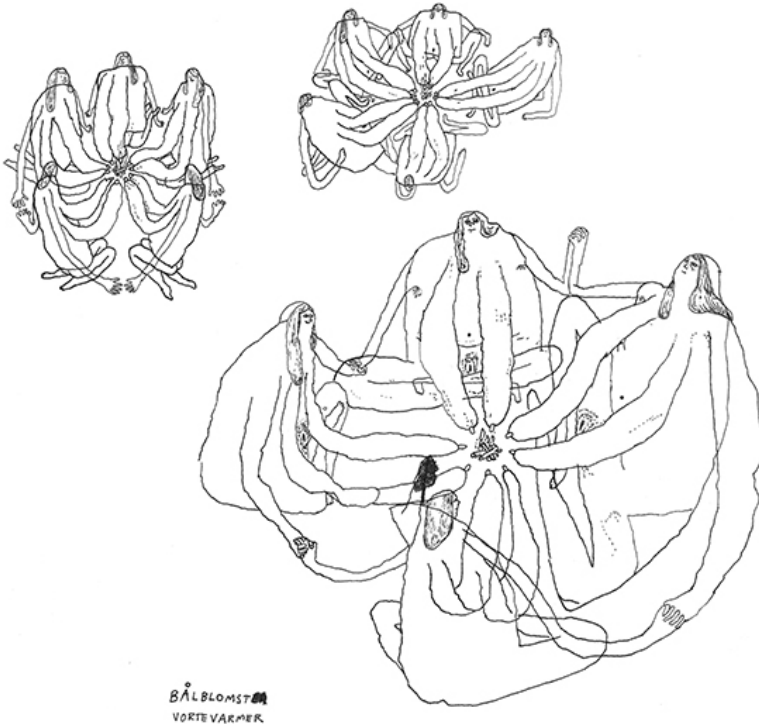
<http://www.tcj.com/it-is-time-to-boycott-marvel/>

SENESTE INDLÆG

[NYHEDER](#) ▾ [ANMELDELSER](#) [INTERVIEW](#) ▾ [FEATURE](#) ▾ [PODCAST](#) ▾ [SERIER](#) ▾ [BLOG](#) ▾ [KONTAKT](#) ▾

dette muterende miljø følger man kvinder i fællesskab og i ensomhed, mens de passer og føder børn; skaffer, tilbereder og spiser mad.

I modsætning til tegneserier, som de er flest, er der ingen replikker i *Grøde*. Der er faktisk knap nok ord. Og de få ord, der er, fungerer som signaturforklaringer til tegningerne. Således gøres det klart, hvad der er øjne, vorter, huller, huler, sprækker og anus. *Grøde* er som et anatomisk og socialt atlas over kvindelighedens mutation og reproduktion.

Mug

Kvinderne – ikke én mand er at skimte – er barske, ømme, udmattede, sagtmødige og glade. Nogle gange har de ben som træstammer eller går i procession, som var de klar til krig. I andre tegninger er de tynde som papir, transparente – og helt igennem færdige. Da jeg kaldte bogen monstrøs førhen, var det ikke kun med henvisning til dens størrelse. Også karakterernes proportioner er afsindige. Nogle har ben, som kun fylder en fjerdedel af kroppens længde; andre har brystvorter, som strækker sig helt ned til tåspidserne. Helt vildt er det, når nogle vandrer rundt på deres bryster, og andre kroppe er store som huse. Ja, nogle har faktisk kroppe som et hus, en stol, en opvaskemaskine. På ben gror der strå, og hænder begynder at mugne.

Ved at tvære tuschtegninger ud med vand har Parkins endda skabt væsner i *Grøde*, som er helt mugnede. De er store, udviskede og slørede uden ansigt eller personlighed. Både grumme og bløde. Disse mugnede væsner er det klareste brud på Parkins' vanlige tegnestil, som er nervøst sirlig, hvor tynde og snirklede streger filtreres sammen. Men bogen er også fuld af skitser, der er simple, næsten barnligt naive. Disse giver et indblik i tegneprocessen og forstærker oplevelsen af bogen som et organisk hele i evig forandring, men alligevel er nogle af disse skitser af så markant lavere kvalitet end resten af bogen, at det forstyrrer helhedsoplevelsen.

Det udkommer i september

1. september 2019

0

Portal til eventyret

30. august 2019

0

Hvordan laver man en børnetegneserie om incest?

29. august 2019

0

Henrik har været på over 100 Comic Cons

28. august 2019

1

På tegnebordet: Kristine Tiedt

26. august 2019

0

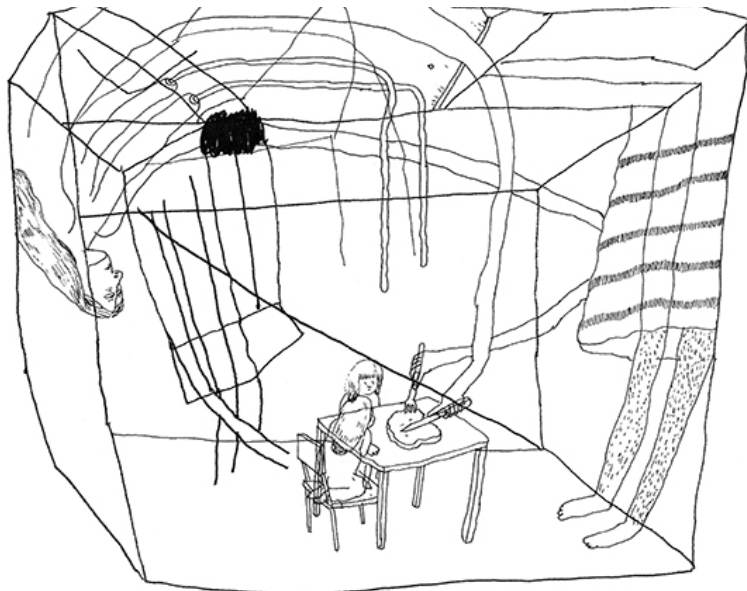

Rimende tegninger

I *Grøde* rimer slanger, ål, knive, huler, huller, strå, brystvorter, pølser og hår på hinanden. Med lidt god vilje er de nemlig cylindriske i deres form: Cirkler, der er blevet trukket i. Ustandseligt snirkler disse langstrakte figurer sig ind og ud af hinanden. Som naturens evolution er både muterende og reproducerende, er tegningerne i *Grøde* bundet op på en formmæssig gentagelse, der ustandseligt eksperimenteres med, hvorved nye mutationer dukker op.

Hvor Parkins' forrige værk, *Tusindfryd*, bestod af rimende digte, er *Grøde* snarere et værk af rimende tegninger. Disse rim, som forbinder gennem formmæssig lighed, er bogens metode; dens eksperimenterende fremgangsmåde. Samklangen mellem det naturlige, sociale og formmæssiges reproduktion udgør tilsammen bogens rodnet og muliggør dens forgreninger. Vi så det med kvinderne, der dansede, blev til slanger og fangede ål.

Reproduktionen og mutationen af de samme former muliggør den tematiske leg med og undersøgelse af kvindekønnets formers reproduktion. Det er dette, som gør *Grøde* til et vildt værk at læse: Man bliver kastet rundt af tegningernes metamorfoser, som skaber en enorm fremdrift i bogen, selvom der intet plot er at finde. Dette tillader bogen at fremstille en kritik af kvinders rolle i samfundet i dag. Når vi i bogen ser kvindeskikkelser med krop som opvaskemaskiner, huse og stole, forstås det, at forskellen mellem kvinde og arbejde; mellem krop og funktion er brudt sammen. Det at være kvinde er at blive tvunget til at opretholde samfundets produktionsforhold med sin krop. Måske skal *Grøde* sammenfattes gennem en omskrivning af et kendt udtryk: Fra jord til mor.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

📖 Forlaget Uro, indie-tegneserier, Kunstbog, Signe Parkins

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Johan Wowern Hundrup

FORRIGE ARTIKEL

**Ekspedition Classico VII:
Taniguchi**

NÆSTE ARTIKEL

"Utilfredshed er min drivkraft"

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

**Femi-nichen: En krop som nogen
bor i**

7. august 2019 af [Charlotte Johanne Fabricius](#)

🗨 1

En skygge forlader sin ejer

14. juni 2019 af [Michael Larsen](#)

🗨 0

1 KOMMENTAR